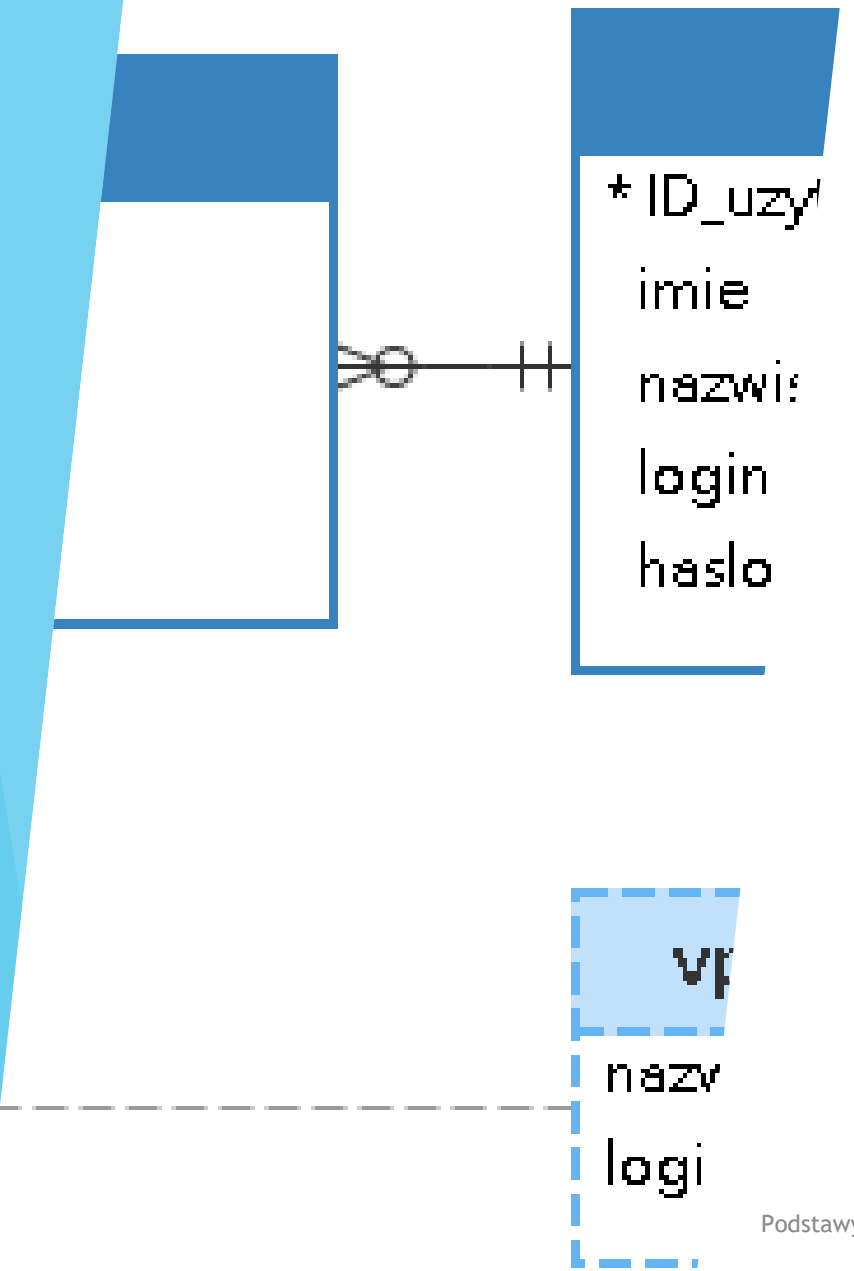

Projektujemy własną bazę danych (schemat)

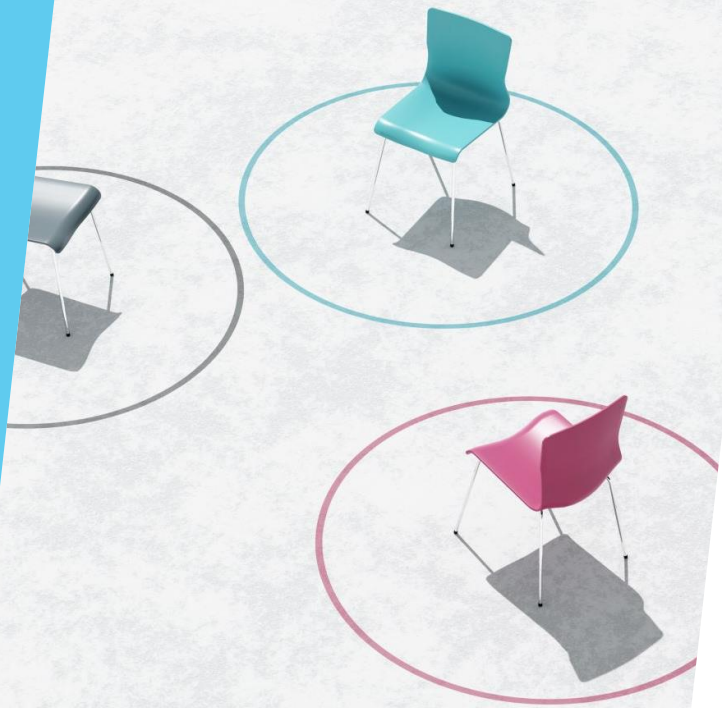

Odpowiedzi na następujące pytania:

- Jak zaprojektować schemat bazy danych? Diagram ERD.
- Jak budować poprawnie tabele?
- Jakie mamy typy relacji pomiędzy tabelami?
- Czym są postacie normalne w bazach danych?
- Co to jest nadmiarowość danych i jak jej unikać?
- Co to są anomalie: modyfikacji, usunięć i wstawiania?
- Jakich typów danych używać?
- Jakich indeksów używać w tabelach?
- Czy (kiedy) partycjonować tabele?
- Jakich silników używać w tabelach?
- Czy zabezpieczyć dane w postaci wersjonowania?

Jak zaprojektować schemat bazy danych?

(w relacyjnym systemie zarządzania bazą danych)

Jak poprawnie budować tabele?

- Tabele w bazie danych należy budować z zachowaniem pewnych norm, dzięki którym baza będzie spójna, czytelna, a dane nie będą zajmowały zbędnego miejsca na dysku.

Jak projektować schemat bazy danych?

- **Normalizacja baz danych** jest procesem mającym na celu zlikwidowanie danych niepotrzebnie powtarzających się w relacyjnej bazie danych.

- Dzięki normalizacji zmniejsza się ryzyko powstawania:
  - nadmiarowości danych – redundancja (w tym przypadku niepożądana),
  - anomalii modyfikacji (aktualizacji),
  - anomalii usunięć oraz
  - anomalii wstawiania.

Nadmiarowość danych ma miejsce wtedy, kiedy dana wartość niepotrzebnie jest powielana w krotkach danego atrybutu (kolumny). Kiedy np. podczas dodawania kolejnego wiersza, użytkownik popełni błąd w wartości powielanej danej, to baza traci spójność – **anomalia wstawiania.**

```
CREATE TABLE uzytkownicy_programu_pocztowego (
  ID_upp int(10) unsigned NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  imie varchar(50) NOT NULL,
  nazwisko varchar(255) NOT NULL,
  login varchar(50) NOT NULL,
  haslo varchar(255) NOT NULL,
  adres_wysylki_miejscowosc varchar(100) DEFAULT NULL,
  adres_wysylki_kraj varchar(100) DEFAULT NULL,
  adres_wysylki_ulica varchar(100) DEFAULT NULL,
  PRIMARY KEY (ID_upp),
  UNIQUE KEY login (login)
)
```

ID_upp	imie	nazwisko	login	haslo	adres_wysylki_kraj	adres_wysylki_ulica
1	Bernard	King	befis	*2AE8F37A5A526EF3C5AD82:	USA	762 Riverview Road
2	Judy	Harrison	judy1	*7F0CEF3DBCDC5CD9B3B69[	USA	279 Regent Street
3	Wing Kuer	Kim	wingkuenpan	*1738CE2672AC1C3E8A4BFFF	Japonia	282 Sherman E Rd, Cai
4	Ka Keung	Wallace	kakeungmak	*7D849AD352D13EA0FAB783	Japonia	406 Dong Zhi Men, Dor
5	Kwok Yin	Silva	kwokyintong06	*E7FB107AD2E8A597B7AA1C	USA	825 1st Ave
6	Tony	Walker	tony4	*4BDCFC8F115AB7F99F0584F	U S A	861 Whitehouse Lane, I
7	Russell	Perez	russell1952	*17A89442F5A163782E2262B4	Stanu Zjednoczone	308 Lark Street
8	Dawn	Rogers	dawng	*39A87BA0E524D1A991E26A6	USA	356 Wooster Street
9	Cindy	Young	pacindy	*2D9CAB2513206F837A9B579	USA	363 Nostrand Ave

Anomalia modyfikacji – chęć zmiany powielanej informacji wymusza zmianę tej informacji we wszystkich krotkach. Pominięcie choćby jednej krotki powoduje utratę spójności danych.

Uaktualnianie powielanej danej zabiera niepotrzebnie dużo czasu i zajmuje proces.

Chcemy uaktualnić nazwę miejscowości „Krynica Zdrój” na „Krynica-Zdrój”

ID_uzytkownik	login	imie	nazwisko	miejscowosc_urodzenia	miejscowosc_pobytu
1	jan	Jan	Kowalski	Krynica Zdrój	Krynica Zdrój
2	anna	Anna	Nowak	Krynica Zdrój	Kraków
3	michal	Michał	Niemczyk	Krynica Zdrój	Nowy Sącz
4	janina	Janina	Luty	Krynica Zdruj	Zakopane

ID_produkty	nazwa	producent_adres_miejscowc
1	R45	Krynica Zdrój
2	X990	Kraków
3	Z80	Krynica Zdrój
4	W234	Krynica_Zdrój

Anomalia usunięć – ma miejsce wtedy, gdy usuniemy wiersz, który przechowywał istotną informację, która w konsekwencji została niepotrzebnie utracona.

ID_uzytkownik	login	imie	nazwisko	miejscowosc_pobytu_naszego_klienta
1	jan	Jan	Kowalski	Krynica-Zdrój
2	anna	Anna	Nowak	Warszawa
3	michal	Michał	Niemczyk	Kraków
4	janina	Janina	Luty	Krynica-Zdrój

Kiedy powielane informacje nie są wynikiem błędnego projektu?

Przykład własnego mechanizmu historii rekordów z wykorzystaniem wyzwalaczy

```
CREATE TABLE `uzytkownicy` (
  `ID_uzytkownik` int(10) unsigned NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `login` varchar(20) NOT NULL,
  `imie` varchar(20) NOT NULL,
  `nazwisko` varchar(80) NOT NULL,
  `haslo` varchar(32) NOT NULL,
  PRIMARY KEY (`ID_uzytkownik`),
  UNIQUE KEY `uniq_login` (`login`) USING BTREE
) ENGINE=InnoDB AUTO_INCREMENT=6 DEFAULT CHARSET=utf8;

CREATE TRIGGER `archiwum_uzytkownicy_update` AFTER UPDATE ON `uzytkownicy` FOR EACH ROW insert into archiwum_uzytkownicy
(ID_uzytkownik, login, imie, nazwisko, haslo, akcja) values
(old.ID_uzytkownik, old.login, old.imie, old.nazwisko, old.haslo, 'u');

CREATE TRIGGER `archiwum_uzytkownicy_delete` AFTER DELETE ON `uzytkownicy` FOR EACH ROW insert into archiwum_uzytkownicy
(ID_uzytkownik, login, imie, nazwisko, haslo, akcja) values
(old.ID_uzytkownik, old.login, old.imie, old.nazwisko, old.haslo, 'd');
```

```
CREATE TABLE `archiwum_uzytkownicy` (
  `ID_archiwum_uzytkownicy` int(10) unsigned NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `ID_uzytkownik` int(11) NOT NULL,
  `login` varchar(20) NOT NULL,
  `imie` varchar(20) NOT NULL,
  `nazwisko` varchar(80) NOT NULL,
  `haslo` varchar(32) DEFAULT NULL,
  `akcja` char(1) NOT NULL,
  `timestamp` timestamp NOT NULL DEFAULT CURRENT_TIMESTAMP ON UPDATE CURRENT_TIMESTAMP,
  PRIMARY KEY (`ID_archiwum_uzytkownicy`)
) ENGINE=InnoDB AUTO_INCREMENT=3 DEFAULT CHARSET=utf8;
```

Kiedy powielane informacje nie są wynikiem błędnego projektu?

ID_uzytkownik	login	imie	nazwisko	haslo
1	jan	Janek	Kowalski	202cb962a
2	anna	Anna	Nowak	
3	michal	Michał	Niemczyk	

ID_archiwum_uzytkownicy	ID_uzytkownik	login	imie	nazwisko	haslo	akcja	timestamp
1	1	jan	Jan	Kowalski		u	2014-11-11 19:32:20
2	4	janina	Janina	Luty		d	2014-11-11 19:32:30

Jak projektować schemat bazy danych?

- **Denormalizacja baz danych** odnosi się do celowego zastosowania redundancji danych w celu poprawy wydajności odczytu i uproszczenia złożonych operacji zapytań

- Denormalizacja jest używana w sytuacjach, gdy priorytetem jest optymalizacja wydajności odczytu kosztem wydajności zapisu oraz kiedy zapytania są częściej wykonywane niż operacje zapisu.
- Przykłady takich sytuacji to: hurtownie danych, raportowanie, analiza danych czy aplikacje, w których konieczne jest szybkie dostarczanie wyników.

Jak projektować schemat bazy danych?

Główne cechy denormalizacji to:

- Redundancja danych: denormalizacja wprowadza celową redundancję danych poprzez powielenie pewnych informacji w różnych miejscach w bazie danych.
- Poprawa wydajności odczytu: Denormalizacja umożliwia optymalizację operacji odczytu, ponieważ dane, które są często pobierane razem, są przechowywane blisko siebie. Eliminuje potrzebę łączenia wielu tabel podczas wykonywania złożonych zapytań, co przyspiesza dostęp do danych.

Jak projektować schemat bazy danych?

- Uproszczenie operacji zapytań: Poprzez redundancję danych, denormalizacja może uprościć złożone operacje zapytań, eliminując potrzebę łączenia tabel i wykonując mniej operacji.
- Zwiększenie złożoności zapisu: Jednym z kosztów denormalizacji jest zwiększenie złożoności operacji zapisu. Ponieważ dane są replikowane w różnych miejscach, konieczne jest dbanie o ich spójność i aktualizację w każdym wystąpieniu.

Jak projektować schemat bazy danych?

- Denormalizacja może prowadzić do trudniejszego zarządzania danymi, większej podatności na błędy i utraty spójności danych. Zastosowanie denormalizacji powinno być dobrze przemyślane i oparte na analizie wymagań i charakterystyki danych w konkretnym kontekście aplikacji.

Prosty przepis na względnie poprawny projekt bazy danych w aspekcie normalizacji

- Wypunktować to co powinna przechowywać baza danych.
- Pogrupować w tabele powyższe dane tak, aby jednoznacznie charakteryzowały dany obiekt.
- Poszczególne kolumny (jeżeli wymaga tego kontekst projektu/problemu) powinny zawierać dane atomowe, np. kolumna **adres** powinna zostać rozbita na kolumny przechowujące: nazwę ulicy, numer domu, numer mieszkania, miasto, kod pocztowy itd.
- Każda tabela powinna zawierać kolumnę jednoznacznie identyfikującą wiersze w pozostałych kolumnach (tzw. klucz główny)

Prosty przepis na względnie poprawny projekt bazy danych w aspekcie normalizacji

- Wyeliminować zależności przechodnie, czyli wykluczyć takie kolumny, których wartości nie są bezpośrednio zależne od klucza głównego, ale od innej
- Jeżeli jest taka możliwość, to połączyć kolumny w danej tabeli z kolumnami jednoznacznie identyfikującym wiersze w tabeli pokrewnej (referencje PK-FK).

Poprawny projekt bazy danych w aspekcie normalizacji:

- Podczas normalizacji bazy danych dzieli się dane na mniejsze, bardziej spójne i znormalizowane tabele.
- Istnieje kilka poziomów normalizacji, które są znane też pod nazwą formy normalne (ang. *Normal Form*).
- Najbardziej powszechnie stosowane i najprostsze technicznie do implementacji to: pierwsza, druga i trzecia postać normalna (1NF, 2NF, 3NF)
- Istnieją również wyższe poziomy normalizacji, takie jak czwarta i piąta postać normalna (4NF, 5NF) oraz postacie normalne Boyce'a-Codda (BCNF) i szósta postać normalna (6NF).

Poprawny projekt bazy danych w aspekcie normalizacji:

- Normalizacja jest ważnym procesem w projektowaniu baz danych, ponieważ prowadzi do bardziej efektywnych i spójnych struktur danych, ułatwiających zarządzanie i przetwarzanie informacji.
- Umożliwia także unikanie problemów związanych z anomaliami danych, takich jak utrata spójności lub trudności w aktualizacji, co przyczynia się do większej integralności danych w bazie danych.

Postacie normalne

Kilka ważnych pojęć

Klucz główny (ang. *primary key*) - to pojęcie w relacyjnych bazach danych odnoszące się do zestawu jednej lub więcej kolumn w tabeli, które razem zapewniają unikalność wiersza w tej tabeli. Innymi słowy, nie mogą istnieć dwa wiersze w tabeli z takim samym zestawem wartości w kolumnach klucza głównego.

Cechy klucza głównego:

- **Unikalność**: Wartości w kolumnie (lub kolumnach) klucza głównego muszą być unikalne dla każdego wiersza w tabeli.
- **Niezmienność**: Raz przypisana wartość klucza głównego nie powinna być modyfikowana (aczkolwiek technicznie może być). Jeśli wartość klucza głównego wiersza zostanie zmieniona, wiersz ten staje się, z punktu widzenia bazy danych, zupełnie nowym wierszem.
- **Nie może być pusty**: Kolumny klucza głównego nie mogą mieć wartości NULL. Oznacza to, że musi istnieć wartość klucza głównego dla każdego wiersza w tabeli.

Kilka ważnych pojęć

Cechy klucza głównego:

- **Integralność**: Klucz główny pomaga w utrzymaniu integralności danych w bazie. Jeśli kolumna w innej tabeli jest zdefiniowana jako klucz obcy, który odnosi się do klucza głównego w danej tabeli, system bazodanowy zapewni, że każda wartość klucza obcego odpowiada istniejącej wartości klucza głównego.
- **Może być złożony**: Klucz główny może składać się z jednej lub więcej kolumn. Jeśli klucz główny składa się z więcej niż jednej kolumny, nazywa się to kluczem złożonym.
- W tabeli może istnieć wyłącznie **jeden klucz główny**. System bazodanowy nie pozwoli na utworzenie większej liczby kluczy głównych.

Kilka ważnych pojęć

Klucz kandydujący (ang. *candidate key*) – to kolumna lub zestaw kolumn w tabeli bazy danych, które mogą być używane jako klucz główny. Innymi słowy, klucz kandydujący jest unikalny dla każdego wiersza w tabeli i nie zawiera wartości NULL.

Cechy klucza kandydującego:

- **Unikalność:** Podobnie jak klucz główny, klucz kandydujący zapewnia unikalność wiersza w tabeli. Oznacza to, że nie ma dwóch wierszy w tabeli z takim samym zestawem wartości dla klucza kandydującego.
- **Brak wartości NULL**: Klucz kandydujący nie może zawierać wartości NULL.
- **Istnienie wielu kluczy kandydujących**: W jednej tabeli może istnieć wiele kluczy kandydujących. Spośród tych kluczy kandydujących można wybrać jeden jako klucz główny, a pozostałe staną się alternatywnymi kluczami kandydującymi.

Kilka ważnych pojęć

Przykład:

Załóżmy, że mamy tabelę *Studenci* z kolumnami:
Numer_Indeksu, *PESEL* i *Email*.

Jeśli:

- każdy student ma unikalny *Numer_Indeksu*, unikalny *PESEL* i unikalny *Email*,
- żadne z tych pól nie może być *NULL*,

to wszystkie trzy kolumny (*Numer_Indeksu*, *PESEL*, *Email*) są **kluczami kandydującymi**, ponieważ każda z nich może służyć jako klucz główny do identyfikacji studenta w tabeli.

Jednak w praktyce zazwyczaj wybieramy jeden z tych kluczy kandydujących jako **klucz główny** (np. *Numer_Indeksu*), podczas gdy pozostałe dwie kolumny pozostają **alternatywnymi kluczami kandydującymi**.

Kilka ważnych pojęć

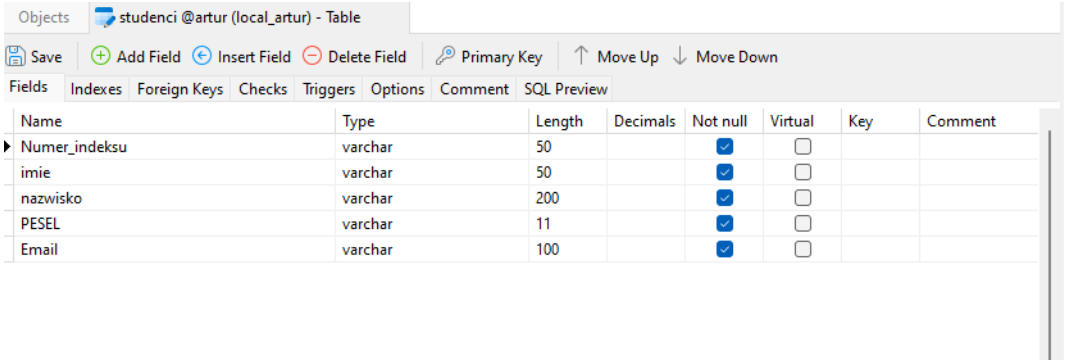


```
CREATE TABLE `studenci` (
  `Numer_indeksu` varchar(50) NOT NULL,
  `imie` varchar(50) NOT NULL,
  `nazwisko` varchar(200) NOT NULL,
  `PESEL` varchar(11) NOT NULL,
  `Email` varchar(100) NOT NULL,
  UNIQUE KEY `Numer_indeksu` (`Numer_indeksu`) USING BTREE,
  UNIQUE KEY `PESEL` (`PESEL`) USING BTREE,
  UNIQUE KEY `Email` (`Email`)
) ENGINE=InnoDB DEFAULT CHARSET=utf8mb3;
```

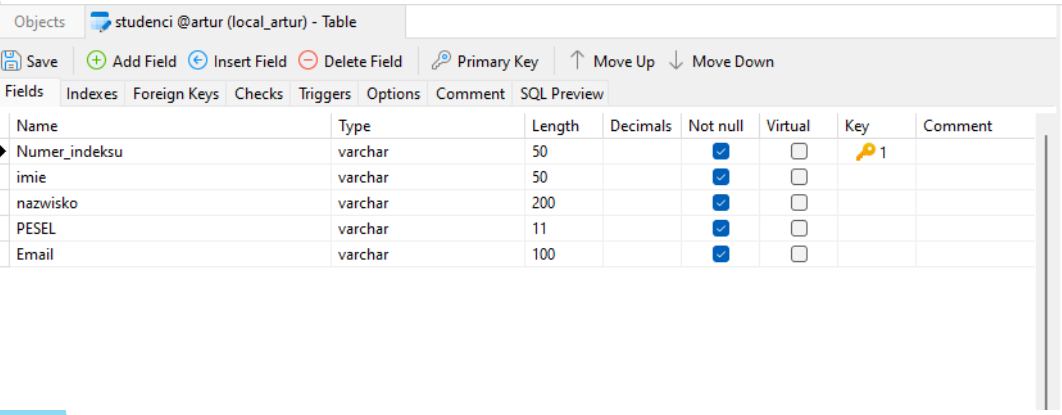


```
CREATE TABLE `studenci` (
  `Numer_indeksu` varchar(50) NOT NULL,
  `imie` varchar(50) NOT NULL,
  `nazwisko` varchar(200) NOT NULL,
  `PESEL` varchar(11) NOT NULL,
  `Email` varchar(100) NOT NULL,
  PRIMARY KEY (`Numer_indeksu`),
  UNIQUE KEY `Numer_indeksu` (`Numer_indeksu`) USING BTREE,
  UNIQUE KEY `PESEL` (`PESEL`) USING BTREE,
  UNIQUE KEY `Email` (`Email`)
) ENGINE=InnoDB DEFAULT CHARSET=utf8mb3;
```

Postacie normalne

W praktyce wiele baz danych jest normalizowanych do 3PN lub BCNF, ponieważ te poziomy zapewniają dobrą równowagę między zredukowaniem redundancji a zachowaniem wydajności i prostoty projektu. Niemniej jednak, w niektórych przypadkach, dalsza normalizacja może być wymagana w celu osiągnięcia konkretnych celów projektowych.

- **Pierwsza postać normalna (1PN):**
  - Każda tabela ma klucz główny: unikalny identyfikator dla każdego wiersza.
  - Wszystkie kolumny w tabeli przechowują jedną wartość logiczną - atomową (brak zbiorów, list czy innych struktur wieloelementowych).
  - Kolejność wierszy i kolumn jest nieistotna.

Postacie normalne

- **Druga postać normalna (2PN):**
  - Tabela jest w 1PN.
  - Wszystkie niekluczowe kolumny są funkcjonalnie zależne od całego klucza głównego, a nie tylko od jego części (dotyczy to przede wszystkim tabel z kluczami złożonymi).

- **Trzecia postać normalna (3PN):**
  - Tabela jest w 2PN.
  - Wszystkie atrybuty są funkcjonalnie zależne tylko od klucza głównego, a nie od innych niekluczowych atrybutów.

Diagram ER (ERD)

- Diagram związków encji (ang. ***e**ntity-relationship **d**iagram*) – pozwala na graficzne zamodelowanie struktur danych oraz relacji pomiędzy nimi.

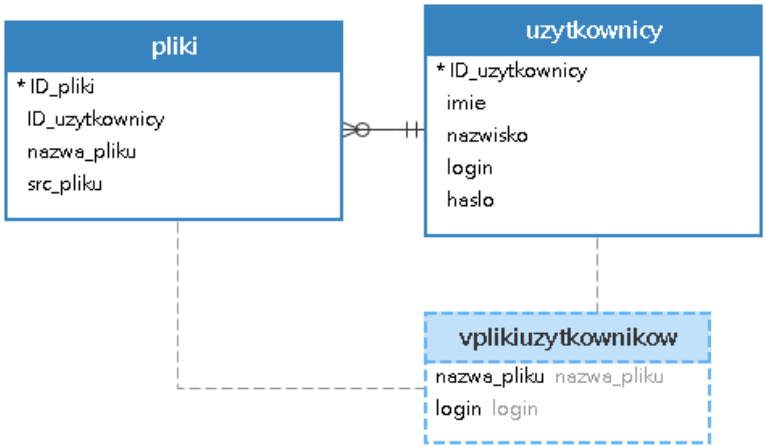

Diagram ERD

- Przykładowe notacje:
  - Chen,
  - Bachmana,
  - Crows's Foot
  - Min-max (ISO)
  - UML

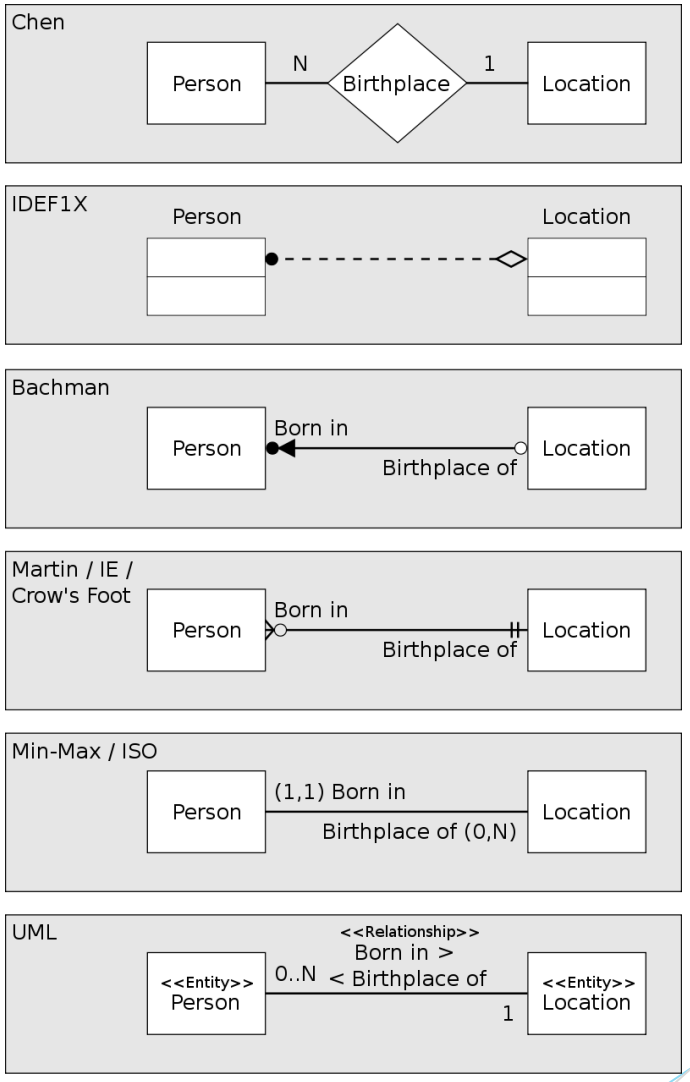

Diagram ERD

Podstawowe pojęcia:

- encja - reprezentacja obiektu ze świata rzeczywistego lub obiektu abstrakcyjnego – np. student, pracownik
- atrybut – element encji wchodzący w skład jej cech ją identyfikujących – np. imie, nazwisko, rok urodzenia
- związek - powiązanie między dwiema lub kilkoma encjami.

Diagram ERD

Dwie główne cechy związku:

1. Opcjonalność – która mówi o tym, czy każda encja musi, czy też może wystąpić równocześnie z inną.

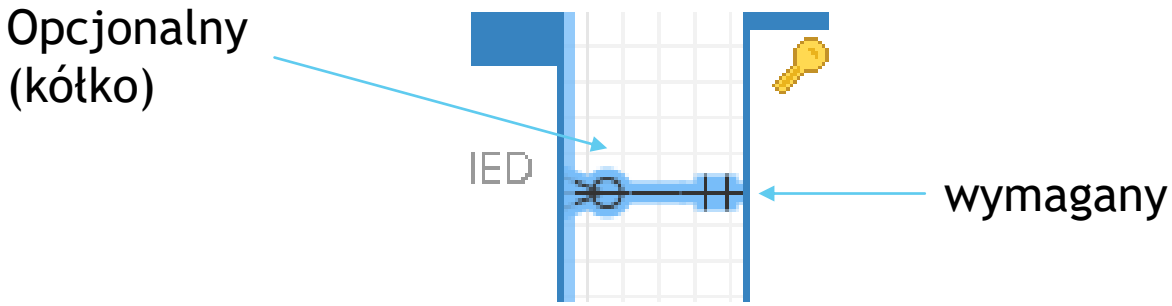

2. Krotność – określającą ile encji wchodzi w skład związku:
   1:1 („jeden do jeden”) – encji odpowiada dokładnie jedna encja,
   1:N („jeden do wielu”) – encji odpowiada jedna lub więcej encji,
   M:N („wiele do wielu”) – jednej lub więcej encjom odpowiada jedna lub więcej encji.

Krotność = Relacje pomiędzy tabelami

- Relacjami pomiędzy tabelami nazywamy logiczne połączenia danych rozmieszonych w tych tabelach ostatecznie tworzące pewien rodzaj całości.

- Mamy następujące typy relacji:

  - **jeden-do-jednego** – relacja rzadko spotykana, tabela pierwsza może mieć tylko jeden rekord dopasowany z drugiej tabeli, i również druga tabela może mieć tylko jeden rekord dopasowany z tabeli pierwszej.
  - **jeden-do-wielu** – powszechny typ relacji. Rekord z tabeli pierwszej może mieć wiele dopasowań rekordów z tabeli drugiej, natomiast rekord z tabeli drugiej może mieć tylko jedno dopasowanie rekordu z tabeli pierwszej.
  - **wiele-do-wielu** - wiele rekordów z tabeli pierwszej może być dopasowanych do wielu rekordów z tabeli drugiej, i na odwrót. W rzeczywistości tworzona jest trzecia tabela, która odpowiednio tworzy most pomiędzy tabelami (tzw. tabela łącza). Tabela łącza posiada dwa klucze obce – z tabeli pierwszej i z tabeli drugiej.

Diagram ERD – notacja Crows's Foot (kurzej łapki)

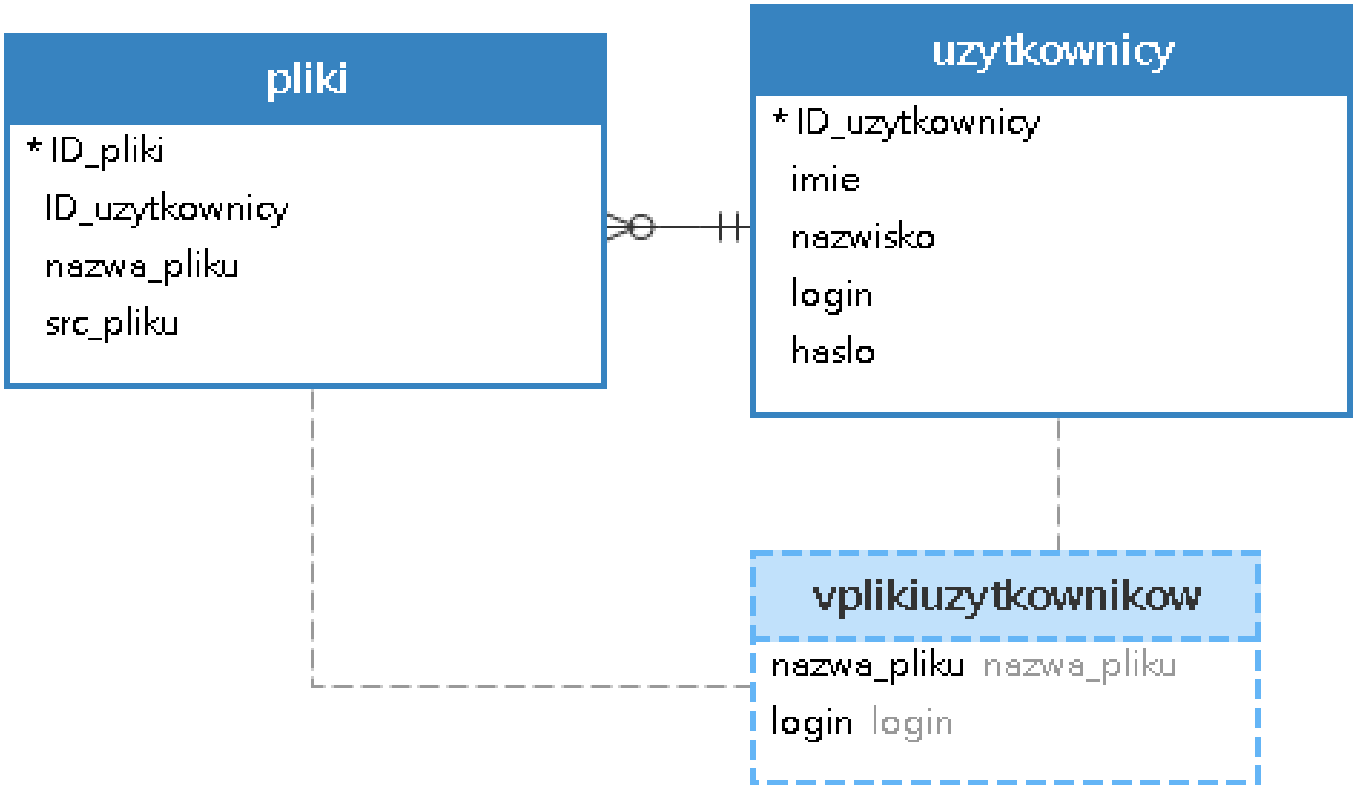

Diagram ERD – notacja Crows's Foot (kurzej łapki)

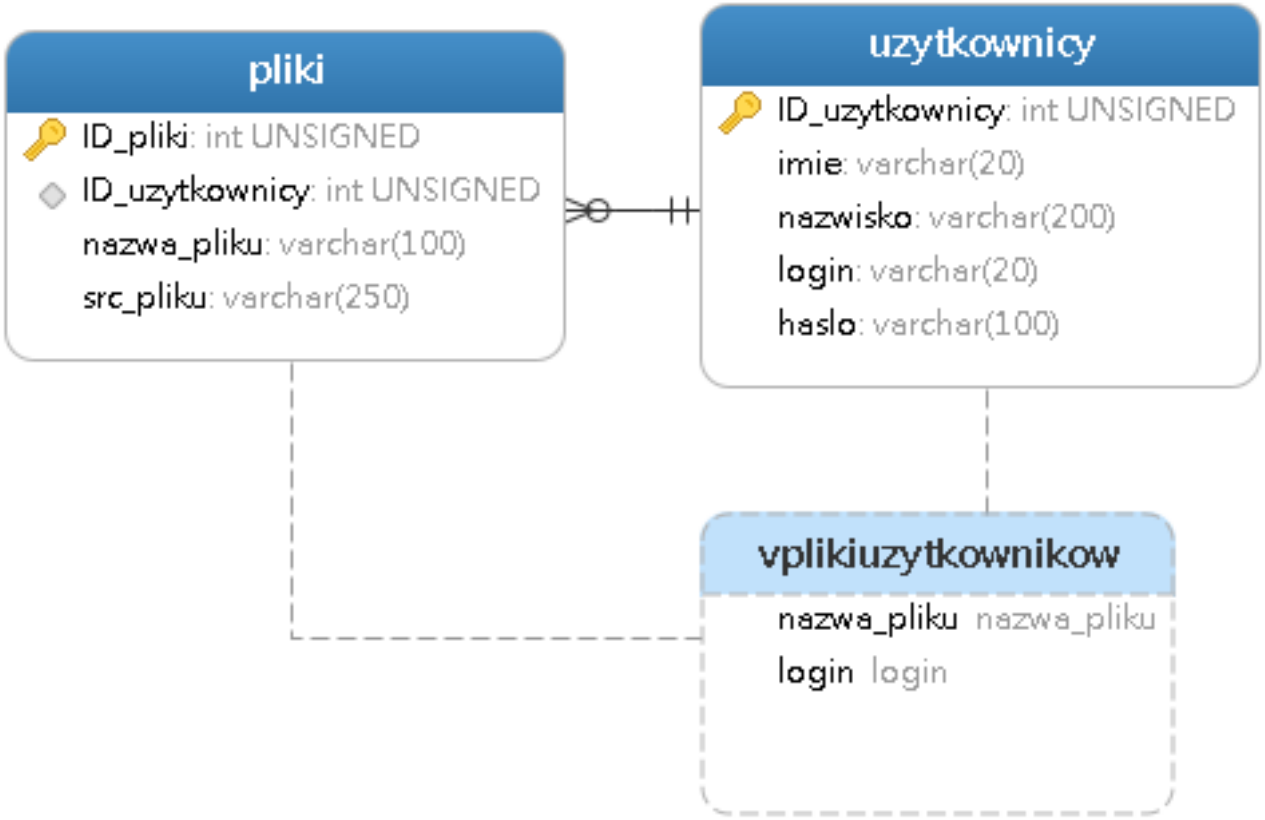

Diagram ERD – notacja IDEF1X

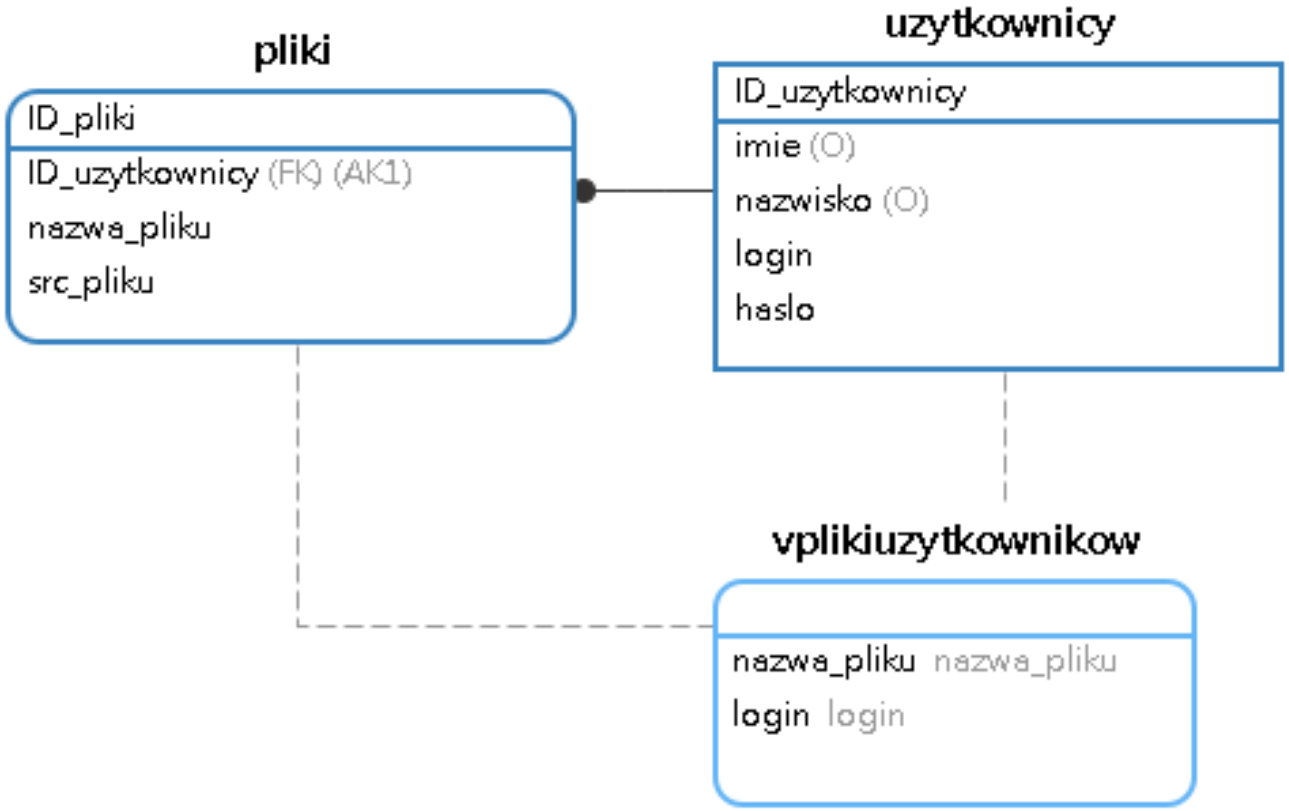

Diagram ERD – notacja UML

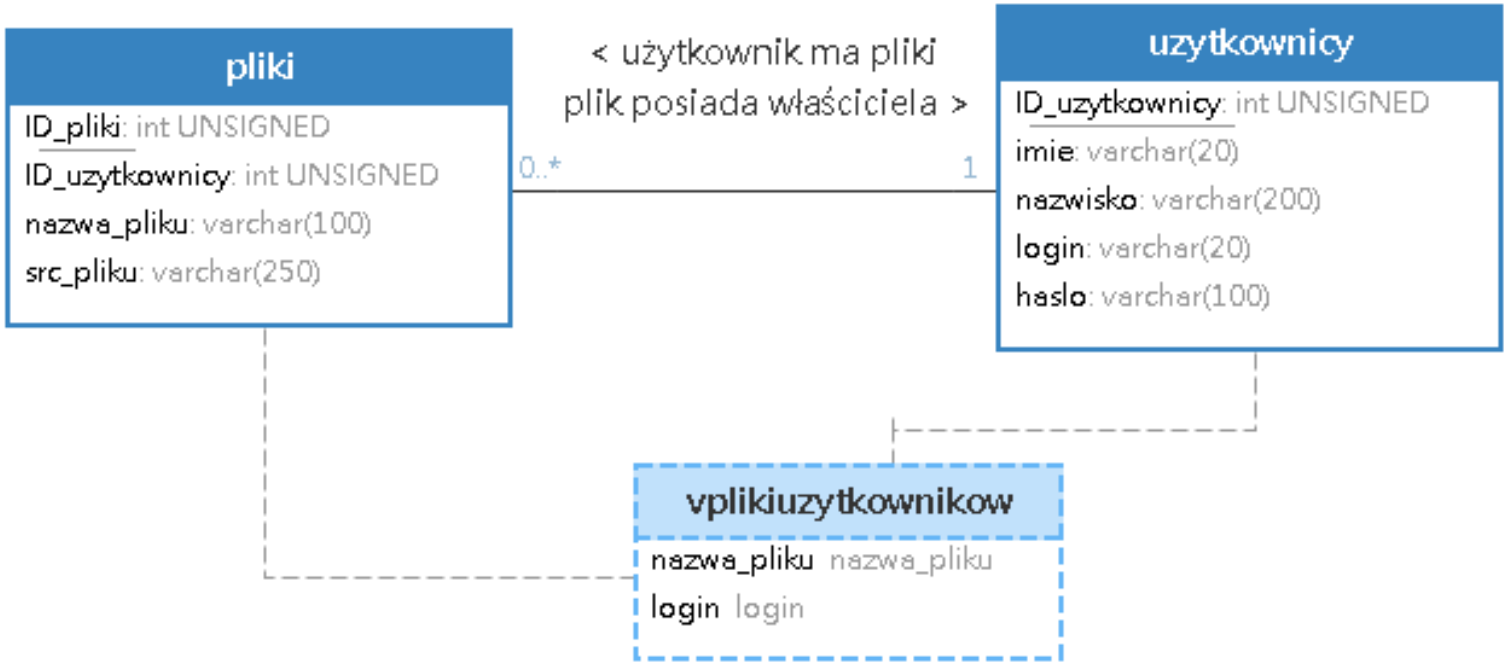

Diagramy ERD w programach desktopowych

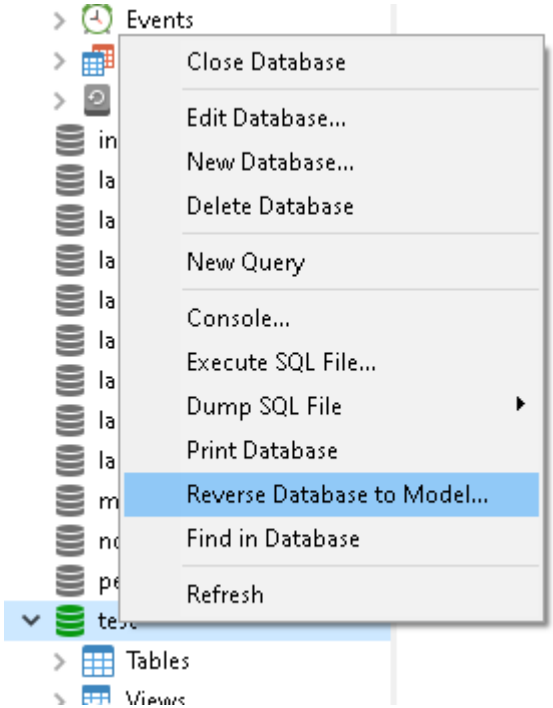

Navicat

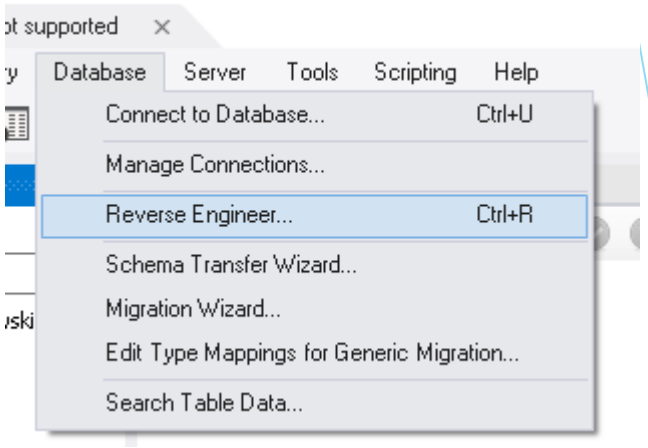

MySQL
Workbench

Diagramy ERD w programach webowych

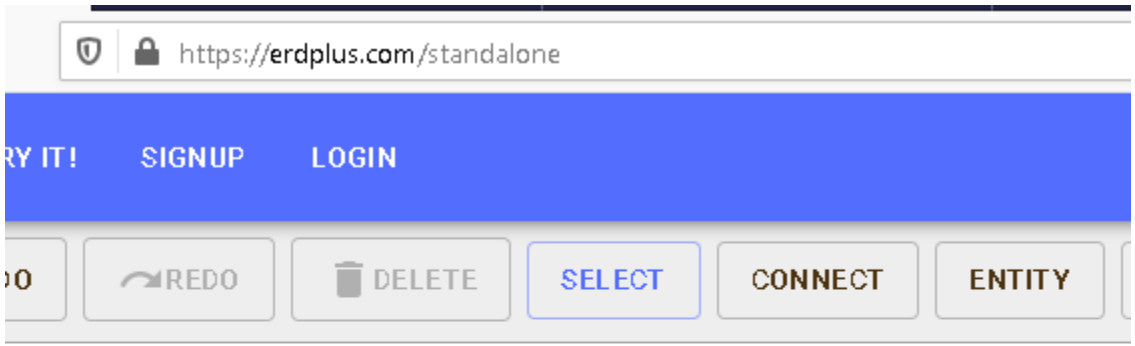

ERDPlus – diagram Chen

Diagramy ERD w programach webowych

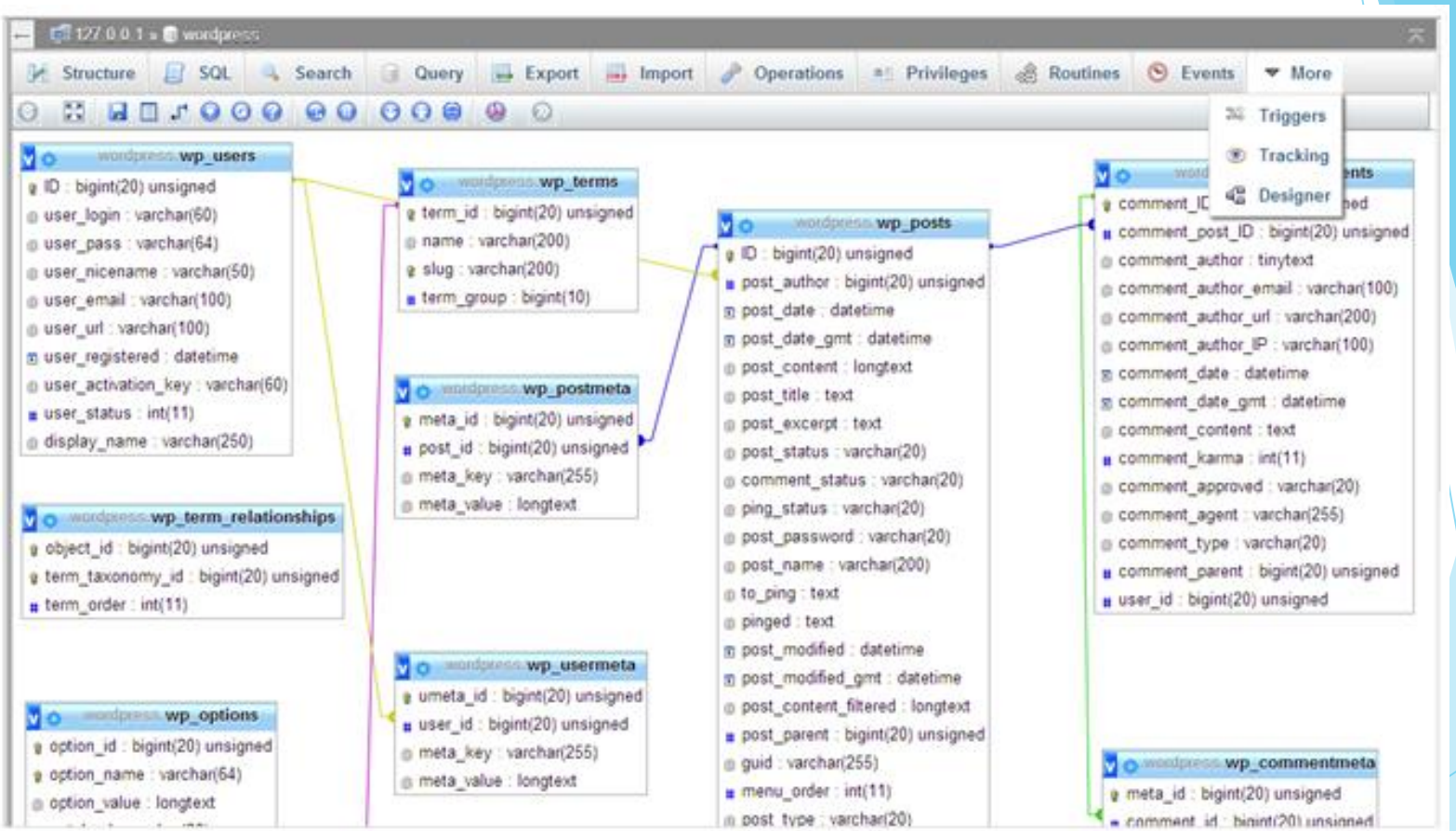

phpMyAdmin

Diagramy ERD w programach webowych

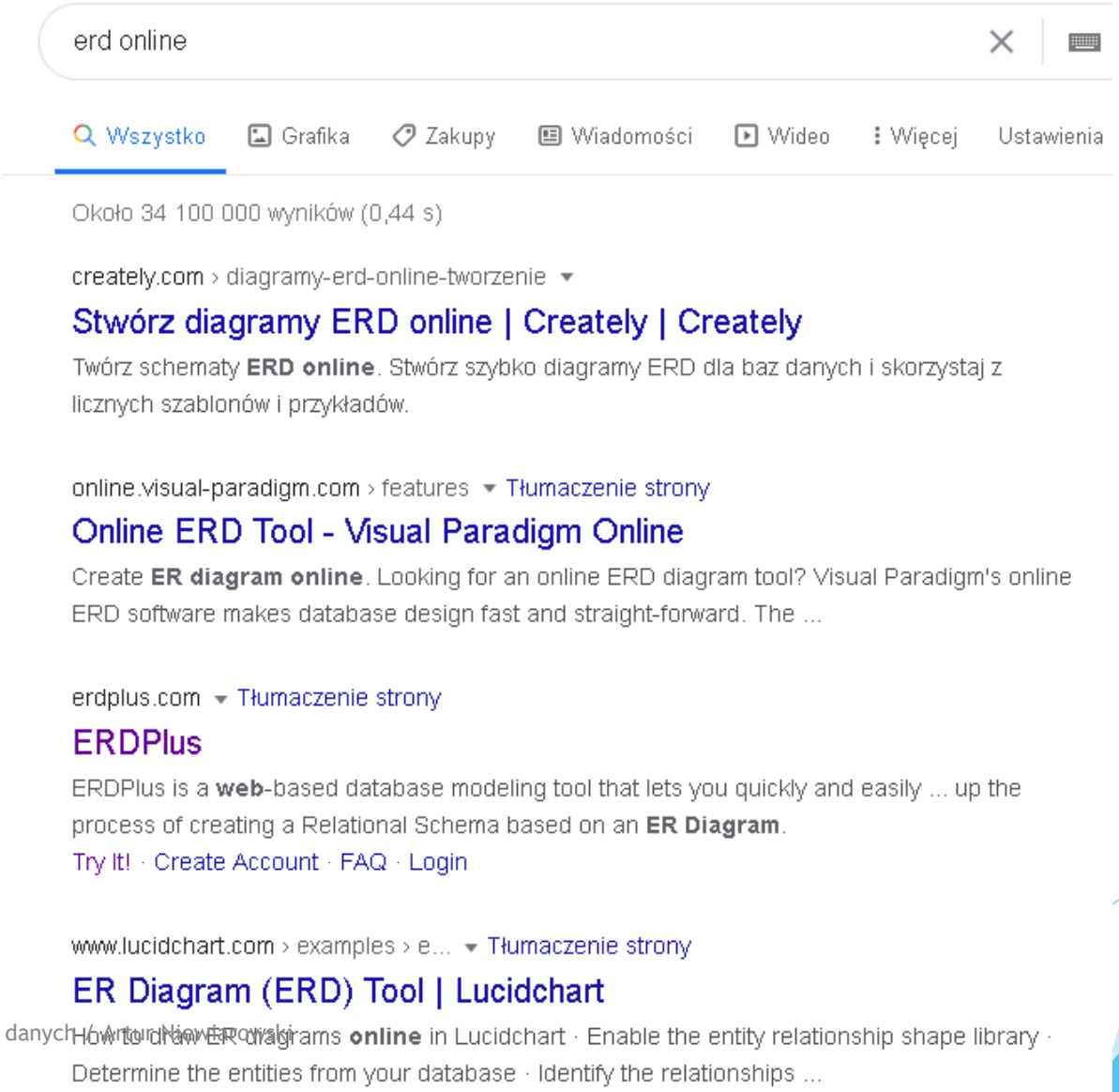

Przykład schematu (1)

Użytkownik posiada pliki. Jeden plik może posiadać wyłącznie jeden użytkownik. Relacja jeden-do-wielu.

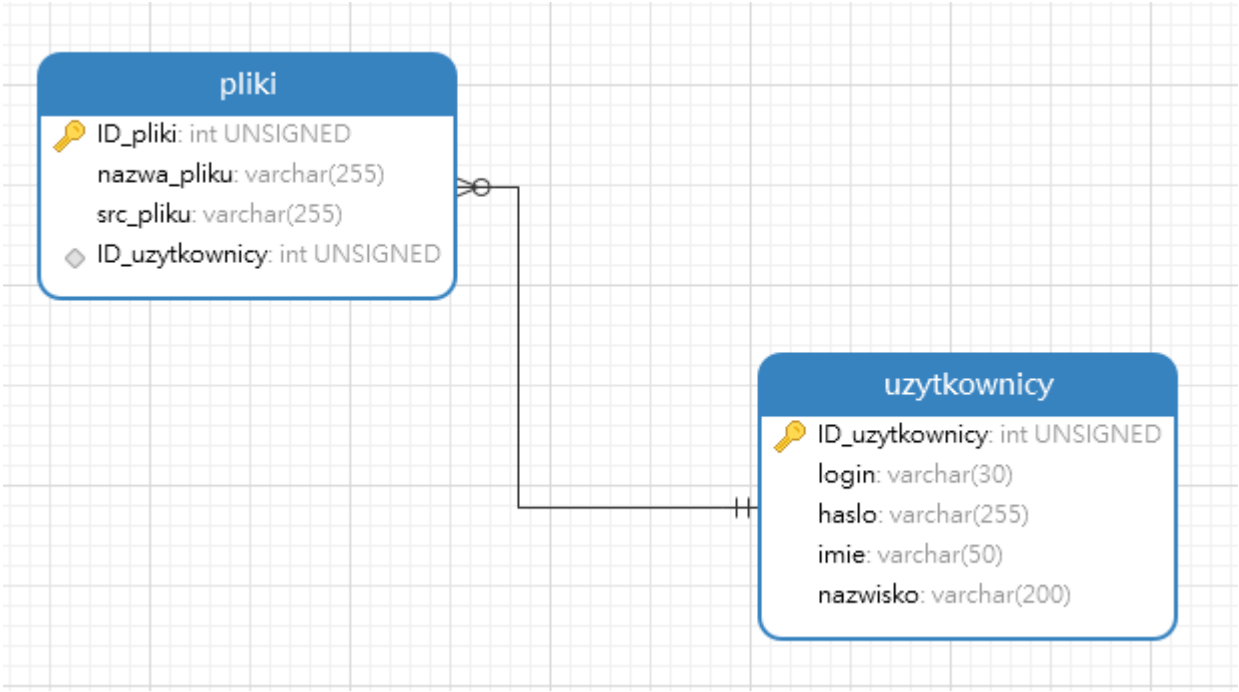

Przykład schematu (2)

Użytkownik posiada pliki. Jeden plik może posiadać wielu użytkowników. Relacja wiele-do-wielu.

Przykład schematu (3)

Użytkownik posiada pliki. Jeden plik może posiadać wielu użytkowników. Relacja wiele-do-wielu. Każdy użytkownik może mieć odpowiednio zdefiniowane uprawnienia do plików.

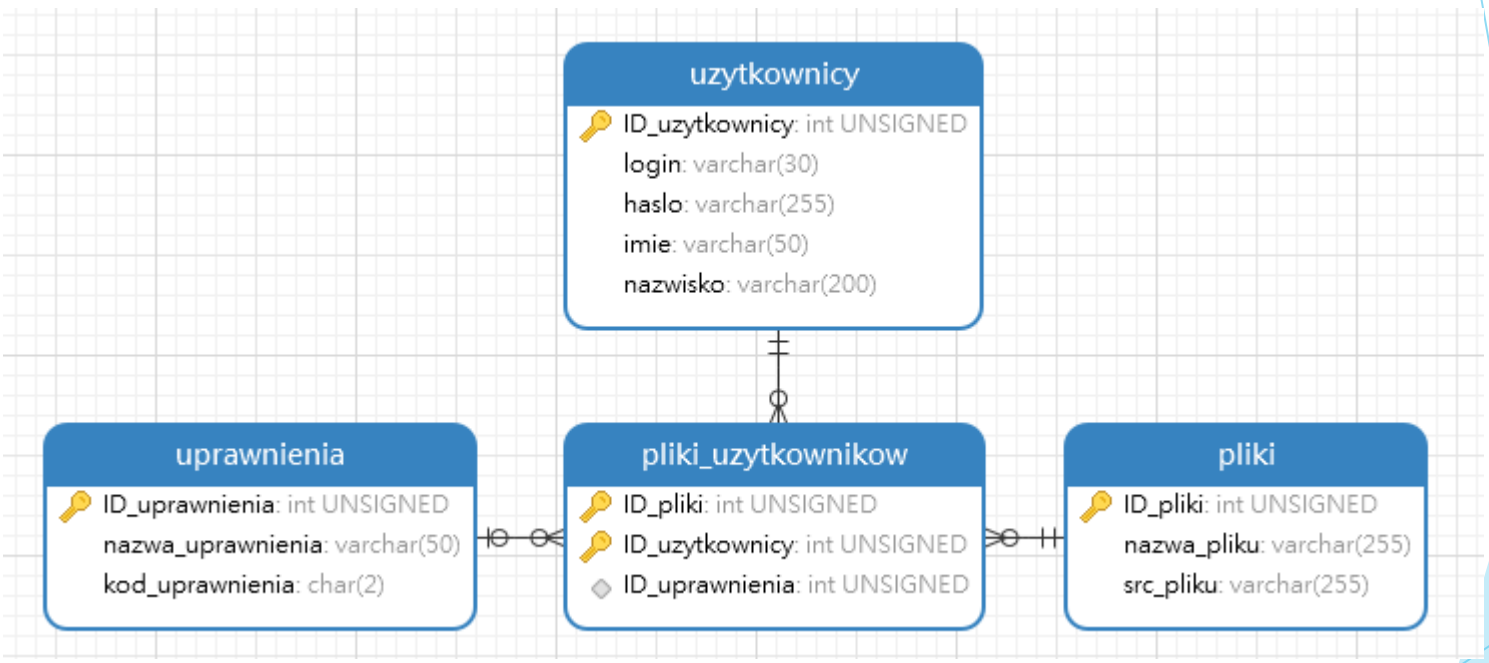

Przykład schematu (4)

Prosty program obsługujący proces dyplomowania na uczelni

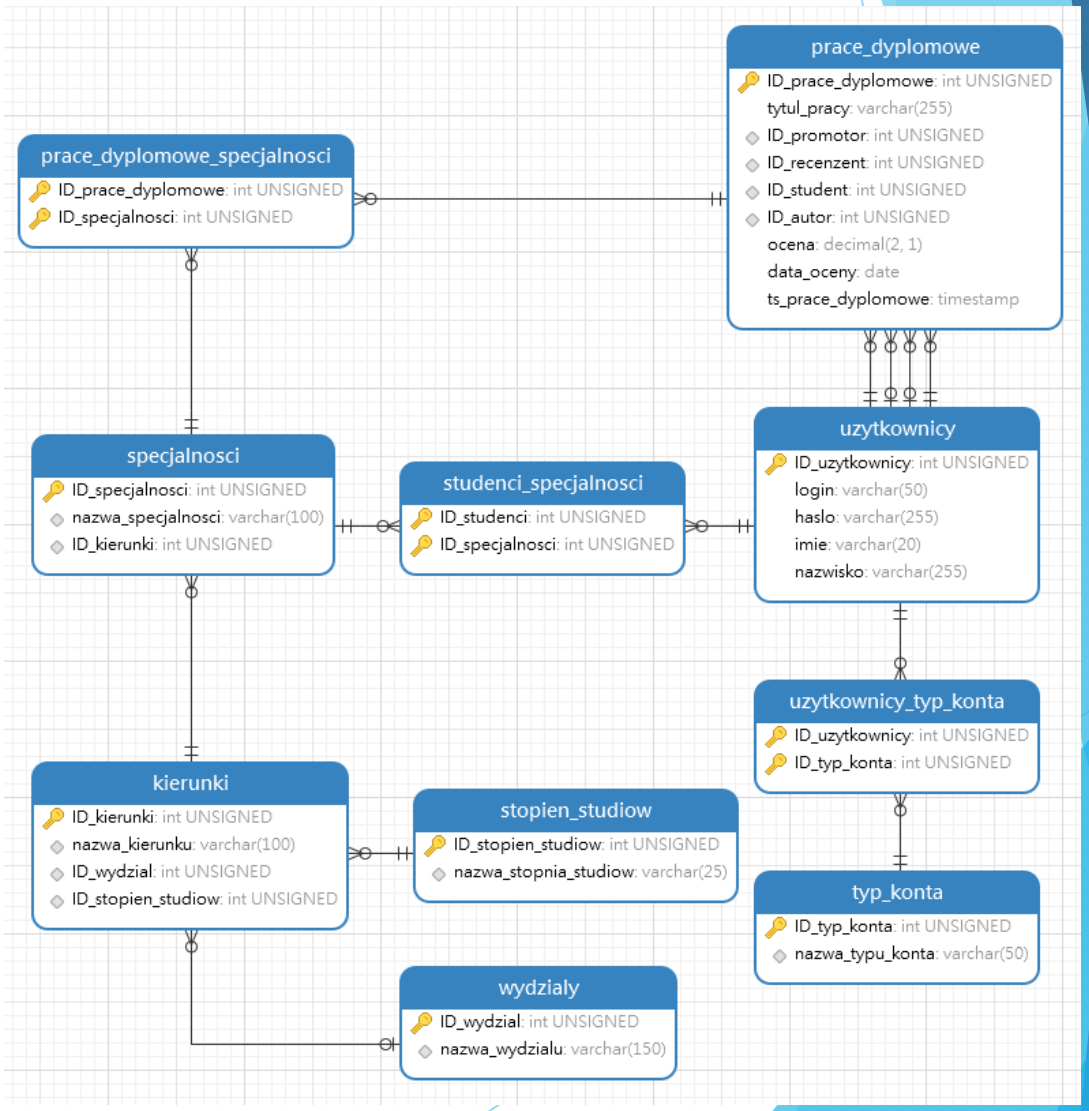

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

- Referencja między kluczem głównym a kluczem obcym jest realizowana poprzez określenie związku najczęściej między dwiema tabelami w bazie danych.
- Klucz obcy w jednej tabeli jest zdefiniowany jako odniesienie do klucza głównego w innej tabeli.
- To połączenie umożliwia tworzenie relacji między rekordami tych tabel.
- Referencje pomiędzy kluczem głównym a kluczem obcym są ważne w celu utrzymania integralności danych i zapewnienia spójności w relacyjnych bazach danych.
- Można również tworzyć referencje PK-FK w ramach tej samej tabeli.
- W ramach referencji określamy konkretne akcje.

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

Schemat tworzenia klucza obcego:

* [CONSTRAINT [symbol]] **FOREIGN KEY**
[index_name] (index_col_name, ...)
REFERENCES tbl_name (index_col_name,...)
[ON DELETE **reference_option**]
[ON UPDATE **reference_option**]

reference_option:
RESTRICT | CASCADE | SET NULL | NO ACTION

Utworzenie referencji pomiędzy tabelami umożliwia automatyczne wygenerowanie diagramu ERD na podstawie tabel

- create table table_name (ID int, …,…, ID_fk int, *);
- alter table table_name add *;
- alter table table_name drop foreign key constr_name_fk;

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

Akcje na referencjach w ramach klucza obcego umożliwiają określenie, jak baza danych powinna reagować na próbę usunięcia rekordu lub zmiany wartości komórki, do której odnosi się istniejący klucz obcy.

reference_option:
RESTRICT | CASCADE | SET NULL | NO ACTION

Akcje na referencji:

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

Przykład SQL DDL

```
CREATE TABLE `pliki` (
  `ID_pliki` int(11) unsigned NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `ID_uzytkownicy` int(11) unsigned NOT NULL,
  `nazwa_pliku` varchar(100) NOT NULL,
  `src_pliku` varchar(250) NOT NULL,
  PRIMARY KEY (`ID_pliki`),
  KEY `fk1_idx` (`ID_uzytkownicy`),
  CONSTRAINT `pliki_ibfk_1` FOREIGN KEY (`ID_uzytkownicy`)
 REFERENCES `uzytkownicy` (`ID_uzytkownicy`)
ON UPDATE CASCADE
) ;
```

Referencje pomiędzy kluczami PK-FK

Przykład SQL DDL oraz ustawień w interfejsie graficznym

```
CREATE TABLE `pliki` (
  `ID_pliki` int(11) unsigned NOT NULL AUTO_INCREMENT,
  `ID_uzytkownicy` int(11) unsigned NOT NULL,
  `nazwa_pliku` varchar(100) NOT NULL,
  `src_pliku` varchar(250) NOT NULL,
  PRIMARY KEY (`ID_pliki`),
  KEY `fk1_idx` (`ID_uzytkownicy`),
  CONSTRAINT `pliki_ibfk_1` FOREIGN KEY (`ID_uzytkownicy`)
 REFERENCES `uzytkownicy` (`ID_uzytkownicy`)
ON UPDATE CASCADE
) ;
```

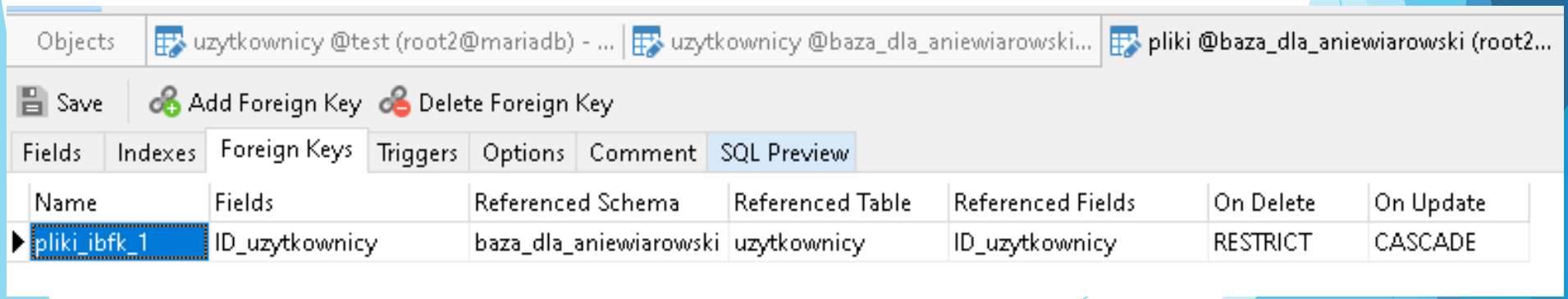

Dodatkowe materiały

- https://youtu.be/MPzLYr5BbXQ